

ΠΑΒ

25.9.5

05 ΦΕΒ. 2013

Γεώργιος Αρμάγος
Αγίας Παρασκευής 8
361 00 Καρπενήσι
Τηλ. 22370/22168

Καρπενήσι 24 Ιανουαρίου 2013

ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΓΡΑΦΕΙΟ
ΚΩΣΤΑ ΑΘ. ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΟΥ
Αριθ. Πρωτοκόλλου: 66.....
Ημερομηνία: 23.1.2013.....

23-1-2013

Αντίστοιχα

Το βιβλίο Ευρυτανίας
Κώστα Κοντογεωργίου

1. Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης
και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης
Γραφείο κ. Υπουργού
Λεωφ. Βασιλίσσης Σοφίας 15
106 74 Αθήνα

Προς
1. Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης
και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης
Γραφείο κ. Υπουργού
Λεωφ. Βασιλίσσης Σοφίας 15
106 74 Αθήνα

2. Υπουργείο Εργασίας
Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας
Γραφείο κ. Υπουργού
Πειραιώς 40
101 82 Αθήνα

Αξιότιμοι Κύριοι Υπουργοί

Υστερα από την υπαγωγή του Θεραπευτηρίου Χρονίων Παθήσεων του Νομού Ευρυτανίας στην κοινή Διοίκηση Φθιώτιδας, έχουμε την τιμή να σας γνωστοποιήσουμε τα εξής, τα οποία πιστεύουμε ότι δεν γνωρίζετε αφού βεβαιωμένα πήρατε την απόφαση να υποβαθμίσετε το Ίδρυμα αυτό, που έχει μία ιδιαίτερη ιστορία και σημασία για την Ευρυτανία.

Και για να πληροφορηθείτε ποιος είναι αυτός που σας απευθύνει την επιστολή αυτή σας παρέχουμε τα στοιχεία μας, που έχουν ως εξής:

Ονομάζομαι Γεώργιος Αρμάγος του Χρήστου και είμαι πολιτικός συνταξιούχος (τέως υπάλληλος του Υπουργείου Εσωτερικών).

Την υπαλληλική μας σταδιοδρομία ξεκινήσαμε το έτος 1956, από τη Νομαρχία Ευρυτανίας.

Τον Ιούνιο του 1967, μετατεθήκαμε στη Νομαρχία Χαλκιδικής και διατελέσαμε Προϊστάμενος διαφόρων τμημάτων της Νομαρχίας. Επίσης διατελέσαμε εκπρόσωπος του Εθνικού Ιδρύματος «Βασιλεύς Παύλος» επί θεμάτων Κοινοτικής Ανάπτυξης και Τουρισμού.

Παράλληλα με απόφαση του Προέδρου του Ερυθρού Σταυρού αιμηνήστου Κωνσταντίνου Γεωργακόπουλου, μας ανατέθηκαν καθήκοντα Γενικού Γραμματέα του Τμήματος Ερυθρού Σταυρού Χαλκιδικής.

Το Μάιο του έτους 1971, μετατεθήκαμε στο Υπουργείο Εσωτερικών και υπηρετήσαμε ως εισηγητής στη Διεύθυνση Αποδημίας και Μεταναστεύσεως.

Το Νοέμβριο του έτους 1973, Το Υπουργείο μας επανέφερε στη Νομαρχία Ευρυτανίας και ασχοληθήκαμε με θέματα Διοικήσεως, Τοπικής Αυτοδιοικήσεως και Αποκεντρώσεως.

Επί πλέον μας ανατέθηκαν καθήκοντα Προϊσταμένου του Νομαρχιακού Ταμείου και του Μηχανικού εξοπλισμού της Νομαρχίας.

Ακριβώς την εποχή εκείνη, το Ιστορικό Φιλανθρωπικό Σωματείο, Φιλεκπαιδευτικός Σύλλογος Καρπενησίου, πέραν των επί πολλά έτη προσφορών του προς τη μαθητιώσα νεολαία, άρχισε και νέο αγώνα να ιδρύσει και να λειτουργήσει

Γηροκομείο Φιλανθρωπικού χαρακτήρα στην πόλη του Καρπενησίου για την περίθαλψη μοναχικών και αναξιοπαθούντων ατόμων καθώς και ΑμεΑ.

Για το σκοπό αυτό, ζήτησε από το Υπουργείο Κοινωνικών Υπηρεσιών τη χορήγηση αδειας σκοπιμότητας και από το Δήμο Καρπενησίου την παραχώρηση οικοπεδικής εκτάσεως 4.000 τετραγωνικών μέτρων.

Επίσης ανέθεσε σε Εταιρεία Ευρυτάνων Μηχανικών στην Αθήνα την εκπόνηση προμελέτης και μελέτης του Έργου.

Το έτος 1979, ο Σύλλογος, μας έγραψε στην δύναμή του, και παμψηφεί μας εξέλεξε Πρόεδρό του, για να ηγηθούμε τον αγώνα Ιδρύσεως και λειτουργίας του Γηροκομείου.

Οι ευθύνες που αναλάβαμε ήταν τεράστιες αφού έπρεπε να υλοποιηθεί κάτι πολύ μεγάλο, για το οποίο δεν υπήρχε τίποτα στη διάθεσή μας.

Όμως έπρεπε να προχωρήσουμε διότι το πρόβλημα των υπερηλίκων απροστάτευτων ατόμων και ΑμεΑ στο Νομό ήταν πολύ μεγάλο και το γνωρίζαμε καλά διότι, πέραν των υπαλληλικών μας καθηκόντων, είμαστε και Γενικός Γραμματέας του Τμήματος Ελληνικού Ερυθρού Σταυρού Ευρυτανίας και στη συνέχεια Πρόεδρος αυτού αφού τα άτομα αυτά τα βοηθήσαμε παντοiotρόπως.

Τότε χωρίς καθυστέρηση (άγνωστη σε εμάς) αναλάβαμε με αποφασιστικότητα την ιερή υπόθεση του Γηροκομείου, μη υπολογίζοντας κόπους, προσωπικά έξοδα ταξιδίων στην Αθήνα και την Αμερική για να προβάλλουμε το έργο.

Δεν υπολογίσαμε στενοχώριες, απογοητεύσεις, απειλές και τελικά συνέπειες για τον εαυτό μας και την οικογένειά μας τις οποίες πληρώσαμε ακριβά.

Οι καταστάσεις αυτές Αξιότιμοι Κύριοι Υπουργοί δεν μας πτόησαν αντίθετα μάλιστα, μας έκαναν πολύ σκληρό και δυνατό άνθρωπο, απαλλαγμένο του συναισθήματος του φόβου, διότι αυτό που θέλαμε να επιτύχουμε ήταν: και δίκαιο και νόμιμο και ηθικό και πέραν όλων Θείο, και το είχε απόλυτη ανάγκη Ευρυτανία μας.

Έτσι με ταχύτατες και κατά πάντα νόμιμες διαδικασίες και με την πλήρη εξουσιοδότηση όλων των μελών του Συλλόγου αρχίσαμε τον αγώνα αφού:

1. Το Υπουργείο Κοινωνικών Υπηρεσιών με την υπ' αριθ. 2360/9-10-1979 απόφαση της Υφυπουργού κ. Άννας Συνοδινού χορήγησε την άδεια σκοπιμότητας της Ιδρύσεως και λειτουργίας από το Σύλλογο Γηροκομείου Φιλανθρωπικού Χαρακτήρα.
2. Η εκπονηθείσα μελέτη του έργου εγκρίθηκε από το Υπουργείο Κοινωνικών Υπηρεσιών με την υπ' αριθ. ΔΤΥ/8/3983/17-7-1979 απόφαση.
3. Ο Δήμος Καρπενησίου, με την υπ' αριθ. 9-79/1979 ομόφωνη απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου, η οποία περιβλήθηκε με την έγκριση του Νομάρχου, δια της υπ' αριθ. 1462/13-2-1979 αποφάσεώς του, παραχώρησε οικοπεδική έκταση 4.000 τετραγωνικών μέτρων στο Σύλλογο για την οικοδόμηση των κτιριακών εγκαταστάσεων του Γηροκομείου.

Για τη μεταβίβαση του οικοπέδου στο Σύλλογο, υπογράψαμε με τον Δήμαρχο Καρπενησίου, αείμνηστο Στυλιανό Λέφα, την υπ' αριθ. 111/17-12-1979 συμβολαιογραφική πράξη.

Υστερα από αυτά και ενώ είχαμε στη διάθεσή μας:

1. Την οικοδομική άδεια.
2. Εκατό χιλιάδες (100.000) δολάρια, δωρεά των ομογενών Ευρυτάνων της Αμερικής «Το ΒΕΛΟΥΧΙ».
3. Δύο εκατομμύρια (2.000.000) δραχμές από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων και
4. Διάφορες σημαντικές δωρεές επωνύμων και ανωνύμων συμπατριωτών μας, αρχίσαμε τις διαδικασίες δημοπράτησης των οικοδομικών εργασιών.

Όμως την παραμονή της δημοκρασίας το Υπουργείο Κοινωνικών Υπηρεσιών απέστειλε τηλεγραφική διαταγή αναστολής της δημοπράτησης του έργου του οποίου η σκοπιμότητα θα μελετηθεί και πάλι όπως ανέφερε.

Η διαταγή αυτή έπεσε σαν κεραυνός στα μέλη του Συλλόγου και προσπαθήσαμε να επικοινωνήσουμε με τους αρμοδίους του Υπουργείου. Όμως η προσπάθειά μας απέτυχε, διότι όλοι είχαν εξαφανιστεί σκόπιμα.

Τότε καλέσαμε τα μέλη του Συλλόγου σε έκτακτη συνεδρίαση της Γενικής Συνελεύσεως προκειμένου να αποφασίσουμε περί του πρακτέου.

Στη συνεδρίαση αυτή, έγινε πρόταση να διαλυθεί ο Σύλλογος σε ένδειξη διαμαρτυρίας.

Όμως ημείς, δεν συμφωνήσαμε, και ζητήσαμε να εξουσιοδοτηθούμε εν λευκώ για να αντιμετωπίσουμε την απρόσμενη κατάσταση με κάθε προσωπικό κόστος, δοθέντος ότι είχαμε την δημοσιοϋπαλληλική ιδιότητα.

Η Γενική Συνέλευση μας έδωσε την εξουσιοδότηση δια βοής και από εκείνη τη στιγμή άρχισε ένας πεισματικός και σκληρός αγώνας με το Υπουργείο του οποίου οι θέσεις ήταν εκτός τόπου και χρόνου. Με απλά λόγια μία κατάσταση τραγελαφική.

Αφού δεν μπορούσαμε να συνεννοηθούμε σε κανένα απολύτως επίπεδο, όπως προκύπτει από τα συναποστελλόμενα έγγραφα, αναγκαστήκαμε να απευθύνουμε στον Πρωθυπουργό και το Υπουργείο τα εξής έγγραφα:

1. Το υπ' αριθ. 32/17-12-1981 στον Πρωθυπουργό.
2. Τα υπ' αριθ. 30/1-12-1981 και 34/30-12-1981 στο Υπουργείο Κοινωνικών Υπηρεσιών.

Αποτέλεσμα της επιθετικής αυτής κατάστασης και τη σοβαρότητα του περιεχομένου των εγγράφων, ο Πρωθυπουργός αείμνηστος Ανδρέας Παπανδρέου διέταξε την Υφυπουργό κ. Μαρία Κυπριωτάκη να έλθει αμέσως στο Καρπενήσι για να επάλυσει το πρόβλημα.

Πράγματι την 9^η Ιανουαρίου 1982, ήλθε στο Καρπενήσι η κ. Υφυπουργός και ενημερώθηκε πλήρως από τα μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου του Συλλόγου για το θέμα του Γηροκομείου και την ανάγκη ιδρύσεώς του.

Το απόγευμα της ίδιας ημέρας έγινε μεγάλη σύσκεψη στη Νομαρχία με τη συμμετοχή του Σεβασμιώτατου Μητροπολίτου κκ. Νικολάου, του Δημάρχου με όλο το Δημοτικό Συμβούλιο, των Προέδρων των Συλλόγων και Οργανώσεων κλπ. Όπου ο Σύλλογος εξέθεσε τις απόψεις του και ζήτησε να ανακληθεί η απαγορευτική διαταγή για να δημοπρατηθεί το έργο.

Ύστερα από την ενημέρωση η κ. Υφυπουργός είπε ότι ήταν λάθος η αποστολή της απαγορευτικής διαταγής και ότι το Γηροκομείο είναι απαραίτητο για την Ευρυτανία. Όμως ο Σύλλογος θα πρέπει να αποποιηθεί τη λειτουργία του Ιδρύματος αυτού, διότι σε αντίθετη περίπτωση το Υπουργείο θα ανακαλέσει την άδεια σκοπιμότητας και η υπόθεση Γηροκομείο τελειώνει. Και συνέχισε: Τα Ιδρύματα αυτά σήμερα πρέπει να λειτουργούν από την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Για το λόγο αυτό, ο Σύλλογος θα πάρει απόφαση ότι θα οικοδομήσει το Γηροκομείο, όμως τη λειτουργία θα τη μεταβιβάσει στην Τοπική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων ή σε άλλο παρεμφερή φορέα. Μετά την απόφαση αυτή ο Πρόεδρος του Συλλόγου θα υπογράψει μονομερή συμβολαιογραφική πράξη και θα επαναλάβει την ίδια υποχρέωση.

Ο Σύλλογος, μη δυνάμενος να πράξει διαφορετικά, με την υπ' αριθ. 1/10-1-1982 απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου αποδέχτηκε την πρόταση της κ. Υφυπουργού, ο δε Πρόεδρος υπέγραψε την υπ' αριθ. 1500/15-1-1982 μονομερή συμβολαιογραφική πράξη.

Τα δύο δε, αυτά έγγραφα, τα παραδώσαμε ιδιοχείρως στην κ. Υφυπουργό με έκτακτο ταξίδι στην Αθήνα.

Η κ. Υφυπουργός τήρησε στην υπόσχεσή της και με την υπ' αριθ. Γ3/187/28-2-1982 απόφαση της, τροποποίησε την απόφαση της κ. Συνοδινού, όπως είχε συμφωνηθεί στη σύναξη της Νομαρχίας.

Μετά από αυτά ο Υπουργός κ. Παρασκευάς Αυγερινός υπέγραψε την άρση της απαγόρευσης (έγγραφο Γ3/367/2-3-1992) και ο Σύλλογος επανέλαβε τη διαδικασία της δημοπρασίας η οποία πραγματοποιήθηκε την 26^η Απριλίου 1982 και άχισαν οι εργασίες οικοδόμησης των κτιριακών εγκαταστάσεων.

Όμως στη πορεία του έργου παρουσιάστηκαν και άλλα προβλήματα, διότι παράγοντες του τόπου, πολιτικοί, αυτοδιοικητικοί, νομαρχιακοί, κ.λ.π. θέλησαν να παρεκκλίνει ο σκοπός του έργου, και το κτίριο να μετατραπεί σε εστία σπουδαστών του ΤΕΙ.

Στις νέες αυτές ιδέες, ο Σύλλογος αντέδρασε και η κρατική επιχορήγηση για το έργο διακόπηκε με κίνδυνο να διαλυθεί η εργολαβία.

Τότε με τη βοήθεια του συμπατριώτου μας συμμαθητού και φίλου κ. Νικολάου Παπαδογούλα, Διευθυντού των Φυλακών Κορυδαλλού προσεγγίσαμε το νέο Υπουργό Κοινωνικών Υπηρεσιών κ. Απόστολο Κακλαμάνη ο οποίος έλυσε αμέσως το Γόρδιο δεσμό χρηματοδοτώντας το έργο με το ποσό των 20.000.000 δραχμών από το προϊόν του Κρατικού Λαχείου.

Έτσι αποσοβήθηκε ο κίνδυνος τελμάτωσης του έργου και οι εργασίες συνεχίστηκαν.

Όταν κατά τις Βουλευτικές εκλογές του έτους 1989, Βουλευτής Ευρυτανίας εκλέχθηκε ο αείμνηστος Παύλος Μπακογιάννης συμμαθητής μας, αλλά και Φίλος μας, μας κάλεσε και ρώτησε τι χρηματικό ποσό απαιτείται ακόμη για να αποπερατωθεί και να λειτουργήσει το Γηροκομείο. Χωρίς καθυστέρηση του δώσαμε την πληροφορία και τον παρακαλέσαμε να μεριμνήσει για την έγκριση του Οργανισμού του Ιδρύματος που καθυστέρούσε από το 1987 στο Υπουργείο.

Από τη συνάντησή μας, με το αείμνηστο Βουλευτή και μετά, οι χρηματοδοτήσεις έρρεαν κανονικά με αποτέλεσμα τέλους του έτους 1990 να είναι όλα έτοιμα, εκτός βέβαια από τον Ιδρυματικό Ναό.

Στην αρχή του έτους 1991 ο τότε Νομάρχης Ευρυτανίας κ. Χρήστος Ράπτης μας κάλεσε και ρώτησε ποια πρόσωπα από το Σύλλογο προτείνουμε προκειμένου να υπογράψει την απόφαση συγκρότησης του Διοικητικού Συμβουλίου του οποίου Πρόεδρος είχε αποφασίσει ότι θα είμαστε ημείς.

Την απάντησή μας τη δώσαμε αμέσως εκεί, και την επόμενη ημέρα με την υπ' αριθ. ΚΥ/Φ10/341/13-3-1991 απόφαση του Νομάρχου συγκροτήθηκε το Διοικητικό Συμβούλιο του Ιδρύματος Κοινωνικής Πρόνοιας αφού εν τω μεταξύ είχε δημοσιευθεί στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως το υπ' αριθ. 252/31-7-1990 Προεδρικό Διάταγμα συστάσεων Ν.Π.Δ.Δ. με την επωνυμία Ίδρυμα Κοινωνικής Πρόνοιας Ευρυτανίας και έγκριση του Οργανισμού Διοίκησης και Λειτουργίας του.

Από εκείνη τη στιγμή και μετά, οι ευθύνες μας ήταν πολλαπλάσιες αφού θα έπρεπε:

1. Να γίνουν όλες οι δημοπρασίες - πάρα πολλές τον αριθμό - για την προμήθεια των ειδών εξοπλισμού πάσης φύσεως.
2. Να γίνουν οι απαραίτητες ενέργειες για την προκήρυξη των θέσεων του προσωπικού.

Όμως για να υλοποιηθούν όλα αυτά, ήταν απαραίτητο να υπάρχουν υπάλληλοι και ιδιαίτερα δακτυλογράφοι που το Ίδρυμα δεν είχε.

Έτσι όλο το βάρος, έπεσε στα μέλη του Συλλόγου που ήταν και μέλη του Διοικητικού Συμβουλίου, με τα οποία ξημεροβραδιάζαμε για να επιτύχουμε το δυνατόν ταχύτερα τη λειτουργία του Ιδρύματος.

Το ίδιο χρονικό διάστημα ο Σύλλογος άρχισε να οικοδομεί και τον Ιδρυματικό Ναό, με δωρεές των πιστών στην Ελλάδα και την Αμερική, όπου παρέστη ανάγκη να μεταβούμε τρεις φορές για να ζητήσουμε τη βοήθεια της Ομογένειας, και φυσικά με δαπάνες δικές μας.

Όταν το έτος 1992 ολοκληρώθηκε η πρόσληψη του προσωπικού ανερχομένου σε (52) άτομα, προγραμματίσαμε και την τέλεση των εγκαίνιων του Ιδρύματος στις 8 Αυγούστου 1992.

Την ημέρα εκείνη, ενώπιον μεγάλου πλήθους Ευρυτάνων και Επισήμων προσώπων τα εγκαίνια έγιναν από την Υπουργό παρά τω Πρωθυπουργώ κ. Ντόρα Μπακογιάννη.

Μετά τα εγκαίνια, ημείς προσωπικά αναλάβαμε όλο το βάρος εκπαίδευσης του προσωπικού, κυρίως δε του Διοικητικού, εργαζόμενος ατελείωτες ώρες την ημέρα.

Αναγνωρίζοντας το Υπουργείο Κοινωνικών Υπηρεσιών το βάρος του αγώνα και την κοπιώδη εργασία, μας ζήτησε να υποβάλουμε δικαιολογητικά προκειμένου να μας χορηγήσει μηνιαία αποζημίωση.

Όμως ημείς με το υπ' αριθ. 43/1-2-1993 έγγραφό μας, αρνηθήκαμε την αποζημίωση αυτή, δηλώνοντας ότι θα συνεχίσουμε την προσφορά μας στο Ίδρυμα, χωρίς καμία αμοιβή, από αγάπη και μόνο προς την ιδιαίτερη πατρίδα μας και το Ίδρυμα για την οικοδόμηση και λειτουργία του οποίου εργαζόμαστε ατελείωτες ώρες και ημέρες επί 15 χρόνια.

Αξιότιμοι Κύριοι Υπουργοί

Πρέπει ακόμη να γνωρίζετε ότι, για να αποκτήσει οικονομική ευρωστία το Ίδρυμα, στις 15 Ιουλίου 1993 υπογράψαμε στην Αθήνα με τον Οργανισμό Γεωργικών Ασφαλίσεων (ΟΓΑ), σύμβαση διάθεσης εξήντα (60) κρεβατιών για την περίθαλψη των ασφαλισμένων του.

Η σύμβαση αυτή, και η σωστή διαχείριση των οικονομικών του Ιδρύματος, απέφερε στο Ίδρυμα μεγάλα χρηματικά ποσά, που συντέλεσαν στην κατασκευή της νέας πτέρυγας των 45 κλινών, χωρίς να επιβαρυνθεί κατ' ελάχιστο το Ελληνικό Δημόσιο και η οποία πτέρυγα από το 2009 που αποπερατώθηκε παραμένει κλεισμένη και σκοτεινή προς «Δόξα» της Ελληνικής Γραφειοκρατίας και αδιαφορίας των ανευθυνουπέδων αρμοδίων του Υπουργείου, που κρατούν στα συρτάρια τους τον αποσταλέντα για έγκριση Οργανισμό.

Αξιότιμοι Κύριοι Υπουργοί.

Αυτά που σας εκθέσαμε μέχρι τώρα έλαβαν χώρα μέχρι την 31^η Δεκεμβρίου 1993 διότι στις αρχές του Ιανουαρίου 1994, το Διοικητικό Συμβούλιο αντικαταστάθηκε με νέα σύνθεση, και ημείς αποχωρήσαμε.

Όμως ο Σύλλογος ιδιοκτήτης (κύριος και κάτοχος) όλων των κυριακών εγκαταστάσεων του Ιδρύματος και του Ιερού Ιδρυματικού Ναού, επί τη βάση του υπ' αριθ. 111/17-12-1979 συμβολαίου, σύρθηκε στα δικαστήρια από το Ίδρυμα το οποίο αμφισβητούσε, την τήρηση υψ νομιμότητας από το Σύλλογο, ο οποίος αποφάσισε να μεταβιβάσει την κυριότητα αυτών στην Τοπική Αυτοδιοίκηση όπως είχε συμφωνήσει στη σύσκεψη της Νομαρχίας στις 9 Ιανουαρίου 1982 κατ' απαίτηση της Υφυπουργού Κοινωνικών Υπηρεσιών κ. Μαρίας Κυπριωτάκη.

Υστερα από αυτά, ο Σύλλογος, έχοντας υπόψη και το υπ' αριθ. 149/28-1-1991 έγγραφο του Δημάρχου Καρπενησίου και Προέδρου της Τοπικής Ενώσεως

Δήμων και Κοινοτήτων του Νομού κ. Ιωάννου Παπαδόπουλου που ζητούσε να περιέλθουν στο Δήμο τα κτίρια και ο Ναός του Γηροκομείου με την υπ' αριθ. 1/22-1-1995 Πράξη - Απόφαση της Γενικής Συνελεύσεως δώρησε το οικοδομικό συγκρότημα του Γηροκομείου μαζί με τον Ιδρυματικό Ναό στο Δήμο Καρπενησίου.

Μετά την απόφαση αυτή της Γενικής Συνέλευσης το Ίδρυμα προσέφυγε στη Δικαιοσύνη με κατάθεση αγωγής εναντίον του Συλλόγου ισχυριζόμενο ότι με την υπ' αριθ. 1500/15-1-1982 δήλωση του Προέδρου ο Σύλλογος οφείλει να μεταβιβάσει το κτίριο στο Ίδρυμα και όχι στο Δήμο.

Όμως το πολυμελές Πρωτοδικείο Ευρυτανίας με την υπ' αριθ. 7/10-4-1997 απόφασή του Δικαίωσε το Σύλλογο και απέρριψε την αγωγή του Ιδρύματος Κοινωνικής Πρόνοιας.

Κατά της απόφασης αυτής το Ίδρυμα άσκησε έφεση ενώπιον του Εφετείου Αθηνών, το οποίο τελικά με την υπ' αριθ. 9461/21-10-1997 απόφασή του απέρριψε την έφεση και καταδίκασε το Ίδρυμα σε δικαστική δαπάνη εξήντα 60.000 χιλιάδων δραχμών.

Όμως ο Δήμος Καρπενησίου, παρ' ότι ζήτησε τη μεταβίβαση των κτισμάτων, με την 19/234/25-10-1005 απόφαση του Δημοτικού Συμβουλίου, δεν αποδέχτηκε τη δωρεά αυτή, και σήμερα με την κατάργηση της αυτοδυναμίας και την υποβάθμιση του Θεραπευτηρίου εισπράτει τα επίχειρα.

Εδώ είναι αναγκαίο να σημειωθεί ότι εισηγητής υπέρ της μεταβάσεως στο Δήμο Καρπενησίου της κυριότητας των κτισμάτων του Γηροκομείου και του Ναού είμαστε ημείς ως Πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου την περίοδο εκείνη.

Για την υπεράσπιση των θέσεων του, ενώπιον της Δικαιοσύνης, ο Σύλλογος, διόρισε πληρεξούσιο, το δικηγόρο Καρπενησίου κ. Βασίλειο Γκαρίλα ο οποίος κέρδισε και τις δύο δίκες ήτοι: και στο Καρπενήσι και στην Αθήνα. Και για όλη αυτή την επιστημονική εργασία αλλά και τα έξοδα μετακινήσεώς του, προσκόμισε στο Σύλλογο λογαριασμό 246.700 χιλιάδων δραχμών.

Το Ίδρυμα, αντίθετα, για την υπεράσπιση των θέσεών του, στη δίκη του Καρπενησίου, διόρισε δύο δικηγόρους ήτοι: Τον κ. Θωμά Μπόνια δικηγόρο Καρπενησίου με αμοιβή κατ' αποκοπήν τριακοσίων ογδόντα χιλιάδων (380.000) δραχμών, και τον δικηγόρο Πειραιώς κ. Σωτήριον Χηνά, έλκοντα την καταγωγή από το χωριό Μαραθιάς της Ευρυτανίας, με αμοιβή που θα προέκυπτε από την αντικειμενική αξία των ακινήτων.

Τελικά, μετά την μεταβίβαση με δωρεά των ακινήτων στο Ίδρυμα Κοινωνικής Πρόνοιας αυτό υποχρεώθηκε να καταβάλλει στον κ. Χηνά ως αμοιβή το ποσό των τριάντα εκατομμυρίων (30.000.000) περίπου δραχμών, συμπεριλαμβανομένων και των τόκων υπερημερίας.

Και ενώ ύστερα από τις δικαστικές για το Σύλλογο αποφάσεις και των δύο δικαστηρίων που επισφράγισαν την κυριότητα των κτιριακών εγκαταστάσεων υπέρ του Συλλόγου, αν και ο Σύλλογος θα μπορούσε να αξιώσει μίσθωμα από το Ίδρυμα, ημείς καλέσαμε σε έκτακτη Γενική Συνέλευση του Συλλόγου και εισηγηθήκαμε τη δωρεά στο Ίδρυμα Κοινωνικής Πρόνοιας Ευρυτανίας όλων των κτιριακών εγκαταστάσεων του Γηροκομείου, συμπεριλαμβανομένου και του Ιερού Ναού «Όσιος Ευγένιος ο Αιτωλός».

Η Γενική Συνέλευση αποδέχτηκε την εισήγησή μας και αποφάσισε Ομόφωνα με την υπ' αριθ. 2/24-05-1998 Πράξη - απόφασής της τη δωρεά στο Ίδρυμα Κοινωνικής Πρόνοιας όλων των κτιριακών εγκαταστάσεων του Γηροκομείου συμπεριλαμβανομένου και του Ιερού Ναού, και ημείς υπογράψαμε την αριθ.

13781/01-09-1999 συμβολαιογραφική Πράξη δωρεάς αξίας 455.788.338 δραχμών
στο Ίδρυμα Κοινωνικής Πρόνοιας.

Αξιότιμοι Κύριοι Υπουργοί

Διαβάζοντας την επιστολή μας αυτή, πιστεύουμε να αντιληφθείτε τι αγώνα διεξήγαγε ο Φιλεκπαιδευτικός Σύλλογος επί μία εικοσαετία για το μεγάλο αυτό Ίδρυμα, που εσείς σήμερα, ελαφρά την καρδιά, καταργώντας την αυτονομία του το υποβιβάζετε και το σύρετε παρία στη Φθιώτιδα τη στιγμή κατά την οποία είναι το πρώτο στην Ελλάδα με οικονομική ευρωστία, ενώ έπρεπε να παραμείνει αυτόνομο και δυνατό οικονομικά, για να είναι παράδειγμα για τα άλλα Ιδρύματα της χώρας που φυτοζωούν.

Αξιότιμοι Κύριοι Υπουργοί

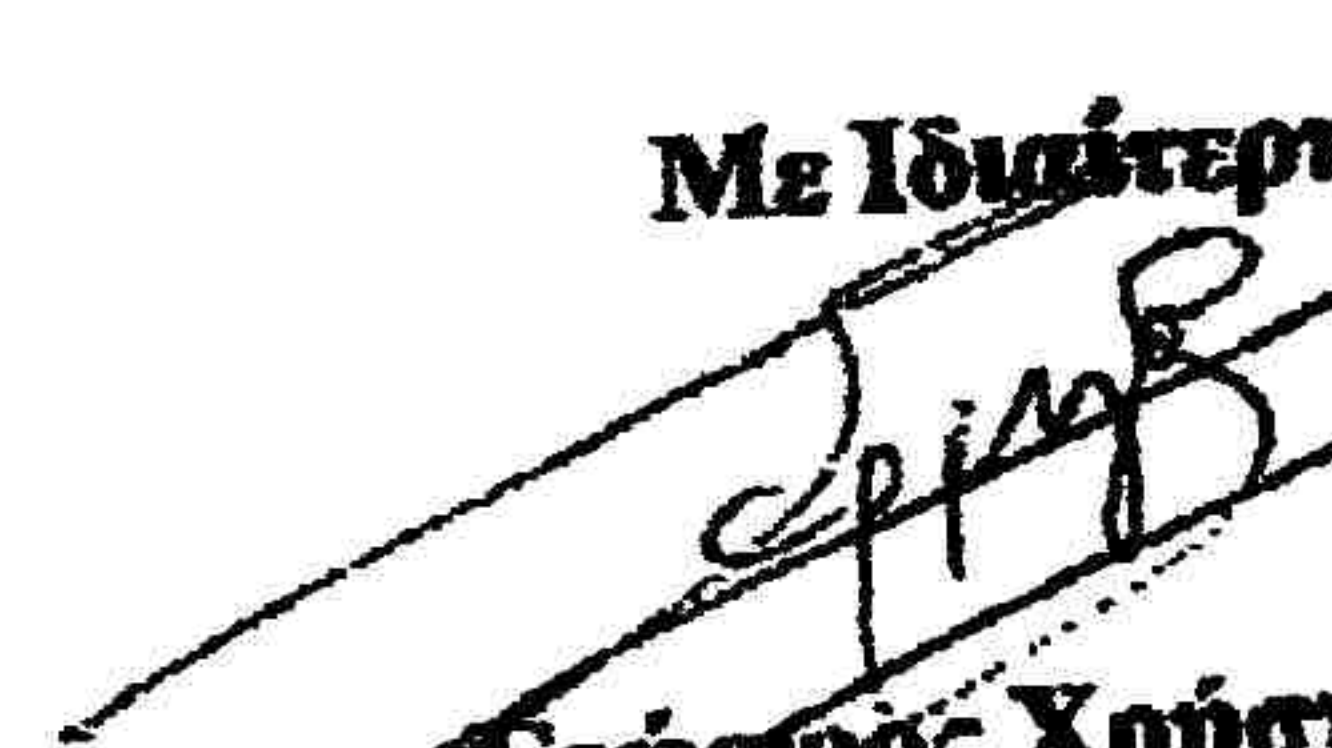
Για όλους τους παραπάνω λόγους θα πρέπει χωρίς καθυστέρηση να ανακαλέσετε την απόφασή σας και να επαναφέρετε την αυτονομία στο Θεραπευτήριο Χρονίων Παθήσεων Ευρυτανίας διότι η Κοινωνία του Καρπενησίου και της Ευρυτανίας, ποτέ δεν θα αποδεχθεί την υποβάθμιση του Ιδρύματος αυτού, στο οποίο μαζί με το Νοσοκομείο στηρίζει την οικονομία της, και αυτό θα το διαπιστώσετε πολύ σύντομα, και τότε «η εσχάτη κλάνη θα είναι χείρων της πρώτης» διότι ο τόπος αυτός, στερούμενος σιγά σιγά τα πάντα θα καταρρεύσει, και η ευθύνη δεν θα είναι των Ευρυτάνων αλλά των Πολιτικών που έφεραν την καταστροφή με τις λανθασμένες πράξεις τους.

Τέλος πρέπει να γνωρίζετε ότι ο Φιλεκπαιδευτικός Σύλλογος ίδρυσε το Γηροκομείο και το δώρησε στο ελληνικό δημόσιο, για να εξυπηρετεί την Ευρυτανία να διοικείται από Ευρυτάνες, και να είναι πάντα αυτόνομο. Διαβάστε παρακαλούμε και τους όρους της δωρεάς που καταχωρήθηκαν στο οικείο Συμβούλιο..

Αξιότιμοι Κύριοι Υπουργοί

Η επιστολή μας αυτή τελειώνει εδώ. Ότι είχαμε να πούμε το είπαμε και το καταγράψαμε με παρησία και ευρυτανικό θάρρος. Τώρα εναπόκειται σε Σας, να αποκαταστήσετε το δίκαιο για τον τόπο μας, διότι η Ευρυτανία δεν αντέχει άλλα παιχνίδια. Άλλωστε τα κείμενα των εγγράφων που σας επισυνάπτουμε θα σας βοηθήσουν στην ορθή σας κρίση, για να αποκατασταθεί η δικαιοσύνη για το φτωχό και παραμελημένο τούτο τόπο.

Με Ιδιαίτερη Τιμή

Γεώργιος Χρήστου Αρμάγος
Τέως Πρόεδρος του Φιλεκπαιδευτικού Συλλόγου
και πρώτος Πρόεδρος λειτουργίας του Ιδρύματος

Κοινοποίηση:

1. ΑΕ του Πρωθυπουργόν
Αντώνιον Σαρανάν
Μέγαρο Μαξίμου
Αθήνα

2. **Ιερά Μητρόπολη Καρπενησίου**
Ενταύθα
- ✓ 3. **Βουλευτή Ευρυτανίας**
κ. Κωνσταντίνον Κοντογεώργον
Ενταύθα
4. **Περιφέρεια Στερεάς Ελλάδας**
Περιφερειακή Ενότητα Ευρυτανίας
Ενταύθα
5. **Δήμαρχο Καρπενησίου**
Ενταύθα
6. **Δήμαρχο Αργάφων**
Κερασυχώρι
7. **Θεραπευτήριο Χρονίων Παθήσεων**
Ευρυτανίας
Ενταύθα
8. **Πανευρυτανική Ένωση**
Κλεισθένους 17
105 52 Αθήνα
9. **Ευρυτανικά Νέα**
Ενταύθα
10. **Ευρυτανικό Παλμό**
Ενταύθα
11. **Εφημερίδα Ο Φουρνάς**
Βερανζέρου 13
106 77 Αθήνα
12. **Ένωση Ευρυτάνων Αμερικής**
ΤΟ ΒΕΛΟΥΧΙ
Η.Π.Α.
13. **Εμπορικό Σύλλογο Καρπενησίου**
Ενταύθα
14. **Φιλεκπαιδευτικό Σύλλογο Καρπενησίου**
Ενταύθα